

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Помста Боккоїда / La revanche de

l'indicateur

Written by: Zulu folktale

Illustrated by: Wiehan de Jager

Translated by: Nataliia Naviako (uk), Alexandra

Danahy (fr)

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons [Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Помста Боккоїда

La revanche de l'indicateur

Zulu folktale

Wiehan de Jager

Nataliia Naviako

Ukrainian / French

Level 4

Ця розповідь про Нгеде, Воскоїда, і скупого юнака, якого звали Гінгіле. Одного разу, коли Гінгіле полював, він почув спів Нгеде. У Гінгіле потекла слинка при одній тільки думці про мед. Він зупинився і уважно прислухався, шукаючи пташку, аж поки не побачив її у гілках у себе над головою. “Чітік-чітік-чітік,” - співала маленька пташка, перелітаючи з дерева на дерево. “Чітік-чітік-чітік,” - кликала вона, зупиняючись, щоб переконатися, що Гінгіле йде за нею.

...

Voici l'histoire de Ngedede l'indicateur et d'un jeune homme avide nommé Gingile. Un jour, lorsqu'il chassait, Gingile entendit l'appel de Ngedede. Gingile commença à saliver en pensant au miel. Il s'arrêta et écouta attentivement, fouillant jusqu'à ce qu'il trouve l'oiseau dans les branches au-dessus de sa tête. « Chitik-chitik-chitik, » chantait le petit oiseau, en volant d'un arbre à l'autre. « Chitik-chitik-chitik, » lançait-t-il, s'arrêtant de temps en temps pour s'assurer que Gingile le suivait.

Через пів години вони прийшли до великого інжира.
Нгеде шалено скакала серед гілок. Тоді вона сіла на одну
гілку, схиливши голову, наче промовляючи: "Ось тут!
Ході сюди! Чому ти так дорго?" Гінгіле не бачив бджил з-
під дерева, але він довіряв Нгеде.

...

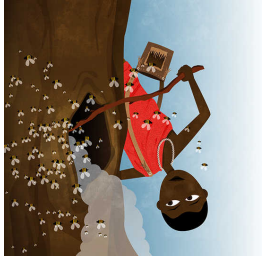
Après une heure et demie, ils atteignirent un figuier sauvage
énorme. Ngede sautilla éperdument parmi les branches. Il
s'installa ensuite sur une branche et inclina sa tête vers
Gingile comme pour dire, « Le voici ! Viens vite ! Qu'est-ce
qui te prend autant de temps ? » Gingile ne pouvait pas voir
d'abeilles depuis le dessous de l'arbre, mais il avait confiance
en Ngede.

Гінгіле поклав свій спис під дерево, зібрав кілька прутиків і розклав невелике багаття. Коли вогнище добре розгорілося, він запхав довгу суху палицю у вогонь. Це особливе дерево створювало багато диму, коли горіло. Він поліз на дерево, тримаючи палицю у зубах.

...

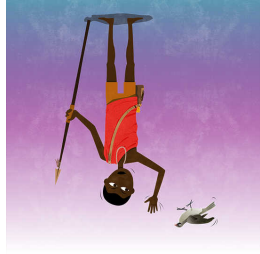
Alors, Gingile déposa sa lance sous l'arbre, recueillit des brindilles séchées et alluma un petit feu. Une fois que le feu brûlait bien, il mit une longue branche au cœur du feu. Ce bois était connu pour la fumée qu'il créait quand il brûlait. Gingile commença à grimper, tenant entre ses dents le bout froid de la branche qui fumait.

Скоро він почув голосне гудіння заклопотаних бджіл. Вони залітали і вилітали із дупла у стовбурі дерева - їхнього вулика. Коли Гінгіле добрався до вулика, він запхав кінцець палиці в дупло. Бджоли вилітали з дупла, злі і сердиті. Вони полетіли геть, тому що їм не сподобався дим. Але спочатку вони сильно покусали Гінгіле!

...

Bientôt il pouvait entendre le bourdonnement bruyant des abeilles affaiblies. Elles rentraient et sortaient d'un creux dans le tronc d'arbre - leur ruche. Lorsque Gingile arriva à la ruche il mit le bout fumant de la branche dans le creux. Les abeilles sortirent, fâchées et méchantes. Elles s'envolèrent parce qu'elles n'aimaient pas la fumée - mais pas avant d'avoir piqué douloureusement Gingile !

Кожного разу, коли діти Гінгіле чують історію про Нгеде, вони захоплюються цією пташкою. І завжди, збираючи мед, вони обов'язково залишають біляшу частину бджолиного стільничка для воскоїдів!

...

Ainsi, quand les enfants de Gingile entendent l'histoire de Ngede ils respectent le petit oiseau. Chaque fois qu'ils récoltent du miel, ils s'assurent de laisser la plus grande partie du rayon à l'indicateur !

Коли бджоли вилетіли, Гінгіле запхав свої руки у дупло. Він вийняв повний бджолиний стільник, з якого капав густий мед, і на якому було багато товстих, білих личинок. Він обережно поклав стільник у мішечок, який був на плечі, і почав злазити з дерева.

...

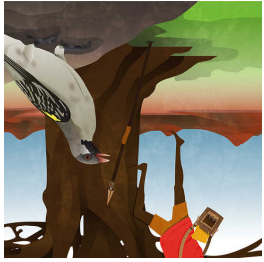
Quand les abeilles furent sorties, Gingile enfonça ses mains dans le nid. Il sortit des poignées de rayons de miel d'abeilles desquelles s'écoulait du miel riche et des larves grasses et blanches. Il mit soigneusement le nid dans la besace qu'il portait sur son épaule et commença à descendre de l'arbre.

Перш, ніж Леопард зміг напасти на Гінгіле, хлопець кинувся злазити з дерева. Поспішаючи, він пропустив гілку і сильно впав на землю, вивернувши ногу. Він тікав, підстрибуючи, якомога швидше. На щастя, Леопард все ще був занадто сонний, щоб переслідувати його. Воскоїд Нгеде помстилася. І Гінгіле отримав урок.

...

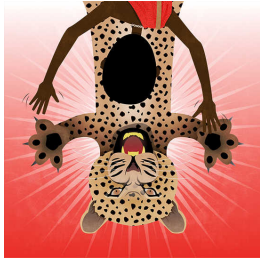
Avant que Léopard ne puisse s'en prendre à Gingile, ce dernier se précipita en bas de l'arbre. Dans son empressement, il manqua une branche et atterrit par terre avec un bruit sourd, se tordant la cheville. Heureusement pour lui, Léopard était encore trop endormie pour le poursuivre. Ngede, l'indicateur, eu sa revanche. Et Gingile retint sa leçon.

Нгеде охоче спостерігала за усім, що робив Гінгіле. Вона чекала, поки юнак залишить щедрий шматок стільника як подяку Воскоїду. Нгеде метушилася, перелітаючи з гілки на гілку все ближче і ближче до землі. Нарешті Гінгіле зліз із дерева. Нгеде сіла на камінь біля хлопця і чекала нагороду від нього.

...

Нгеде regardait avec impatience tout ce que Gingile faisait. Il attendait qu'il laisse un gros morceau de nid d'abeille comme signe de remerciement à l'indicateur. Ngede se voûtait de branche en branche, de plus en plus près du sol. Finalement, Gingile arriva au pied de l'arbre. Ngede se percha sur une roche près du garçon et attendit sa récompense.

Гінгіле піднявся наверх, дивуючись, чому не почув звичного гудіння. "Можливо, вулик лібоко в дереві", - подумав він. Він підтягнувся до іншої гілки. Але замість вулика він побачив обличчя леопарда! Леопард був дуже злий, тому що його сон так різко перервали. Він примружив очі і відкрив рот, щоб показати свої дужі великі і дуже гострі зуби.

...

Gingile grimpa, se demandant pourquoi il n'entendait pas le bourdonnement habituel. « Peut-être que la ruche est très profonde dans l'arbre, » se dit-il. Il se hissa sur une autre branche. Mais au lieu de la ruche, il arriva face-à-face avec le visage d'un léopard ! Léopard était très fâchée que son sommeil ait été interrompu si brusquement. Ses yeux se plissèrent et elle ouvrit sa bouche pour révéler ses grandes dents pointues.

Але Гінгіле загасив вогонь, взяв спис і вирушив додому, не звертаючи уваги на пташку. Нгеде сердито вигукнула: “Вік-торр! Вік-торр!” Гінгіле зупинився, подивився на пташку і вголос засміявся: “Ти хочеш меду, правда, друже? Ха! Але я зробив всю роботу і отримав усі жала. Чому я повинен ділитися з тобою цим чудовим медом?” І пішов. Нгеде була дуже зла! Так не можна з нею поводитися! Але вона помститься.

...

Mais Gingile éteint le feu, ramassa sa lance et commença à rentrer chez lui, en ignorant l'oiseau. Ngede lança, fâché, « VIC-torr ! VIC-torr ! » Gingile s'arrêta, dévisagea le petit oiseau et éclata de rire. « Tu veux du miel, mon ami ? Ha ! Mais c'est moi qui ai fait tout le travail et qui me suis fait piquer. Pourquoi est-ce que je devrais partager ce miel avec toi ? » Et il partit. Ngede était furieux ! Ce n'était pas une façon de le traiter ! Mais il aurait sa revanche.

Одного разу, через кілька тижнів, Гінгіле знову почув медовий клич Нгеде. Він згадав смачний мед і ще раз охоче пішов за пташкою. Провівши Гінгіле узбіччям лісу, Нгеде зупинилася, щоб відпочити під великою парасолькою колючки. “Ага, - подумав Гінгіле. - Вулик повинен бути в цьому дереві”. Він швидко розвів маленький вогонь і почав лізти на дерево, тримаючи у зубах гілку з димом. Нгеде сиділа і спостерігала.

...

Un jour, plusieurs semaines plus tard, Gingile entendit de nouveau l'appel de Ngede. Il se souvint du miel délicieux et suivit avec impatience l'oiseau une fois de plus. Après avoir guidé Gingile à l'orée de la forêt, Ngede s'arrêta pour se reposer dans un acacia épineux. « Ahh, » pensa Gingile. « La ruche doit être dans cet arbre. » Il alluma rapidement son petit feu et commença à grimper, la branche fumante entre ses dents. Ngede s'assit et le regarda.